

ca. 400,000 Kr., som uden Skade kunne indvindes her.

Paa Finanslovforslaget findes et Forslag om en Bevilling paa 90,000 Kr. til Selskabet „Hedebruget“ og ekstraordinært for i Aar 25,000 Kr. Jeg erkender, at dette Selskabs Bestræbelser og Virksomhed ere prisværdige, og jeg skal heller ikke indvende noget som helst imod de 90,000 Kr., som den højtærede Minister foreslaar at bevilge, men derimod forekommer det mig, at i disse vanskelige Tider kunde man nøjes med de 90,000 Kr. og behøvede ikke at yde yderligere 25,000 Kr. ekstraordinært. Jeg skal gøre opmærksom paa, at dette Selskab først er kommet ind paa Finansloven i 1907—08. Jeg refererer efter Hukommelsen, men tager vist neppe fejl. Bevillingen var det første Aar 1,500 Kr. — hvis jeg skulde tage fejl, beder jeg den højtærede Minister retlede mig —, Aaret efter, 1908—09, fik dette Selskab en Støtte, der steg fra 1,500 Kr. til 43,000 Kr. Aaret efter, altsaa i indeværende Finansaar, steg Kravet til vistnok noget over 90,000 Kr. Dette fandt man i Fjor var en alt for stærk og hurtig Stigning i Løbet af faa Aar fra 1,500 Kr. til over 90,000 Kr., og der var forskellige Overvejelser i Gang. Jeg tror ikke, jeg resumerer forkert, naar jeg udtaler, at man var enig om, at Beløbet skulde fikseres, og at man vilde holde det nede paa 100,000 Kr. eller derunder. Dette er sket, og jeg paaskønner, at den ærede Minister nu vil fiksure Beløbet til 90,000 Kr., og jeg tror, at de Folk, der administrere denne Bevilling, vare klare over Stillingen i Fjor, saa at de ikke med Grund kunde vente at komme højere op. Derfor finder jeg Anledning til at minde om, at de 25,000 Kr., som foreslaas ekstraordinært, kunne spares, men jeg understreger, at det ikke er af Uvillie mod Selskabet, jeg tror, at den Virksomhed, det udfolder, er god og naturlig.

Den højtærede Landbrugsminister gav et Svar paa et Spørgsmaal, jeg tror fra det ærede Medlem fra Højrup (Deutzer) eller maaske et andet Medlem, om, hvorvidt han kom med et Forslag til Afløsning af Fæstevæsenet. Ministeren svarede, at da han gik af i Fjor, var et Forslag saa vidt fremmet, at der temmelig hurtigt kunde have været fremsat et Lovforslag. Ministeren har naturligvis Ret paa dette Punkt, men jeg maaske have Lov til at tilføje, at da jeg traadte til, meldte Fæsterne sig i Deputation og udtalte Ønsket om at faa nedsat en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet. Jeg syntes, at det var rigtigt og

fornuftigt, at Fæsternes forskellige Organisationer sammen med andre kyndige Folk paa dette Felt kom til at udtale sig om Spørgsmaalet og tilrettelægge det, før der blev fremsat Lovforslag for Rigsdagen, og jeg antager, at Kommissionens Virksomhed snart vil kunne sluttes, saa at det vil være Ministeren muligt allerede i indeværende Samling at fremsætte Lovforslag herom. Jeg nævner det kun, fordi jeg finder, at det, der er sket, er den naturlige Vej at gaa. Naar de vedkommende selv ønske det, bør man vise dem det Hensyn at lade dem komme til at udtale sig.

Endnu har jeg nogle Bemærkninger at gøre angaaende Administrationen af Husmandsloven. Den ærede Minister udtalte overfor en Anke, der var fremsat fra et Medlem her i Salen over den langsomme Administration i Landbrugsministeriet, at der var kommet 11 nye Mænd. Jeg skal ikke opholde mig ved hans Udtalelser, thi jeg erkender, at han over for de nye Mænd, der ere udnævnte, var meget elskværdig og viste dem alt muligt Hensyn. Den højtærede Minister udtalte selv, at det ikke skulde være til Forklejnelse for dem, hvad han sagde, og udtalte, synes jeg, senere adskillige smukke Ord om dem. Jeg slutter altsaa, at Ministeren er enig med mig i, at der ikke skulde være Genvalg over hele Linien, thi saa havde det været naturligt, at Ministeren, da han forelagde Forslag til Revision af Husmandsloven, havde forelagt Lovforslagets § 25 saaledes, som den fandtes i Loven af 1904. I denne Lov var der en udtrykkelig Bestemmelse om, at de gamle Kommissioner uforandrede vedbleve at fungere under den nye Lov, saa længe deres Funktionstid varede, men en saadan Bestemmelse udelod den højtærede Minister, da han forelagde Lovforslaget i 1908—09. Grundene skal jeg ikke her komme ind paa, det finder jeg ingen Anledning til.

Naar den højtærede Minister talte om pinagtige Forhold, pinagtige Tilfælde i Ministeriet, som skulde have sin Grund i, at Kommissionernes Formænd ikke havde været aarvaagne nok, ønsker jeg at tilføje, at saa vidt jeg ved, gælder det ikke de nye Kommissionsformænd, og ligeledes ønsker jeg at minde om, at de Anker, man hørte i Fjor over Kommissionerne, og som fra mange Sider vare ret stærke, heller ikke gjaldt de ny udnævnte, men de gamle Kommissioner eller i alt Fald en Del af dem.

Den højtærede Minister udtalte, at der var to Hovedpunkter, han vilde have Klarhed over. Ja, det er godt at faa Klarhed, og jeg skal bidrage mit til, at der paa disse